

Art. 8. 1. Operat ewidencyjny stanowi dokument publiczny.

2. Odrisy, odpisy i wyciągi z operatów ewidencyjnych wydawane są na żądanie właścicieli, osób władających gruntami lub budynkami oraz zainteresowanych organów administracji państwowej.

3. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów określają i ogłaszają w Monitorze Polskim wysokość opłat za odrisy z map oraz za odpisy i wyciągi z rejestrów i dokumentów, stanowiących część składową operatu ewidencyjnego.

Art. 9. 1. Ewidencję prowadzą prezydya powiatowych rad narodowych.

2. Ilekroć w przepisach dekretu jest mowa o prezdyjach powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również i prezydya miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, a jeżeli chodzi o miasta podzielone na dzielnice — prezydya dzielnicowych rad narodowych.

Art. 10. 1. Właściciele oraz osoby, w których władaniu znajdują się grunty i budynki obowiązani są wszelkie zmiany danych objętych ewidencją (art. 2) zgłaszać do prezdydium właściwych powiatowych rad narodowych najpóźniej w ciągu 4 tygodni od powstania tych zmian.

2. Na żądanie prezdydium powiatowej rady narodowej zgłaszający zmianę (ust. 1) obowiązany jest dostarczyć dane pomiarowe lub inne dokumenty stwierdzające zmiany.

3. Sądy i państwowe biura notarialne obowiązane są przysyłać w ciągu 7 dni właściwym prezdydiom powiatowych rad narodowych odpisy prawomocnych orzeczeń lub odpisy sporządzonych aktów notarialnych, z których wynikają zmiany danych objętych ewidencją (art. 2).

4. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii określają w drodze rozporządzenia tryb postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian.

Art. 11. 1. Prezydya powiatowych rad narodowych sporządzają corocznie wykazy gruntów i budynków poszczególnych jednostek ewidencyjnych oraz powiatowe wykazy gruntów i budynków.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w oparciu o powiatowe wykazy gruntów i budynków sporządzają wojewódzkie wykazy gruntów i budynków.

3. Centralny Urząd Geodezji i Kartografii na podstawie wojewódzkich wykazów gruntów sporządza państwowy wykaz gruntów.

4. Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego i Prezesem Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii określają zasady sporządzania wykazów gruntów i budynków (ust. 1 — 3).

Art. 12. Prezydya rad narodowych gromadzkich, osiedli i miejskich obowiązane są dostarczyć osobom zatrudnionym przy pomiarze i ustalaniu klas gruntów dla celów ewidencji odpowiednie lokale z opalem i światłem za opłatą, której wysokość dla poszczególnych powiatów określają prezydya powiatowych rad narodowych.

Art. 13. 1. Kto, będąc obowiązany do zgłoszenia zmiany danych objętych ewidencją, nie zgłosi jej do właściwego prezdydium powiatowej rady narodowej w ciągu 4 tygodni od powstania tej zmiany — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 14. 1. Traci moc dekret z dnia 24 września 1947 r. o katastrze gruntowym i budynkowym (Dz. U. Nr 61, poz. 344).

2. O założeniu i o terminach założenia ewidencji lub o zastąpieniu dotychczasowego operatu katastru gruntowego i budynkowego nową ewidencją na poszczególnych obszarach Państwa prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) podają do wiadomości publicznej drogą obwieszczeń w dziennikach urzędowych właściwych wojewódzkich rad narodowych.

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są z nim sprzeczne.

4. Ilekroć w przepisach jest mowa o katastrze gruntowym lub budynkowym albo o oznaczeniach katastralnych lub wyciągach z katastru, należy przez to rozumieć ewidencję gruntów lub budynków, oznaczenie ewidencyjne, wyciągi z ewidencji odpowiednie dane z ewidencji gruntów i budynków w rozumieniu niniejszego dekretu.

Art. 15. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

33

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o nasiennictwie.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. W celu zabezpieczenia należytych warunków dla hodowli roślin i rozmnażania materiałów hodowlanych, odmiany roślin uprawnych podlegają szczególnej ochronie na zasadach określonych w dekreście.

2. Przepisów dekretu nie stosuje się do hodowli drzew i krzewów.

Art. 2. 1. W zakresie odmian roślin uprawnych różni się:

1) odmiany oryginalne — to jest odmiany wytworzone w kraju o stwierdzonej odrębności botanicznej oraz wartości gospodarczej,

- 2) odmiany selekcyonowane — to jest odmiany wytworzone za granicą, które utrzymuje się w kraju drogą selekcji w określonym typie i na właściwym dla tej odmiany poziomie wartości gospodarczej,
- 3) odmiany miejscowe — to jest odmiany powstałe w określonym rejonie na skutek wieloletniego działania czynników przyrodniczych i stosowania określonego systemu uprawy roślin w danym rejonie.

2. Wartość gospodarczą odmiany określa się na podstawie ogółu jej cech wpływających na plon, jego jakość, stałość i koszty produkcji z uwzględnieniem aktualnej przydatności dla potrzeb gospodarki narodowej.

Art. 3. 1. Osoba fizyczna lub zespół osób fizycznych, które pracą swą doprowadziły do wytworzenia nowej odmiany oryginalnej, są autorem tej odmiany.

2. Autor odmiany oryginalnej, jak również inne osoby fizyczne, które utrzymują istniejące odmiany na osiągniętym poziomie ich wartości gospodarczej lub też tę odmianę udoskonalają (hodowcy), korzystają z uprawnień określonych w dekreście.

R o z d z i a ł II.

Rejestracja odmian.

Art. 4. 1. Zgłoszone odmiany po stwierdzeniu ich oryginalności wpisuje się do rejestru odmian oryginalnych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Minister Rolnictwa.

3. Minister Rolnictwa w drodze rozporządzenia określi zasady stwierdzania oryginalności zgłoszonych odmian, warunki i skutki wpisu odmiany do rejestru, tryb postępowania w sprawie wpisu odmiany do rejestru oraz przypadki, w których może nastąpić skreślenie z rejestru.

Art. 5. 1. Odmiany selekcyonowane i miejscowe wpisuje się do spisów tych odmian.

2. Spisy odmian selekcyonowanych i odmian miejscowych prowadzi Minister Rolnictwa.

3. Minister Rolnictwa w drodze rozporządzenia określi zasady i tryb zaliczania hodowanych odmian roślin uprawnych do odmian selekcyonowanych.

4. O zaliczeniu odmian do odmian miejscowych orzeka Minister Rolnictwa.

R o z d z i a ł III.

Uprawnienia autorów i innych hodowców.

Art. 6. 1. Autor odmiany wpisanej do rejestru ma prawo do świadectwa autorskiego oraz prawo do jednorazowej i corocznej premii autorskiej.

2. Autor odmiany lub inny hodowca, który odmianę wpisaną do rejestru lub do spisu odmian selekcyonowanych utrzymuje na osiągniętym już poziomie jej wartości gospodarczej lub odmianę tę udoskonalą, ma prawo do corocznej premii.

3. Prawo do corocznej premii przysługuje również osobom zatrudnionym pomocniczo przy hodowli odmian określonych w ust. 2.

Art. 7. 1. Prawo do premii autorskiej jednorazowej i corocznej jest niezbywalne.

2. Prawo do premii autorskiej jednorazowej podlega dziedziczeniu.

Art. 8. 1. Jeżeli odmianę wpisaną do rejestru wytworzono w państwowym gospodarstwie (stacji) hodowli roślin, osoby, które pomocniczymi czynnościami hodowlanymi współdziałały z autorem odmiany w jej wytworzeniu, mają prawo do premii jednorazowej.

2. Przepis art. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów określi:

1) dopuszczalną wysokość, zasady ustalania i tryb wypłaty jednorazowej i corocznych premii wymienionych w art. 6 i 8,

2) czynności, zaliczane do czynności pomocniczych w rozumieniu art. 6 ust. 3 i art. 8 ust. 1.

Art. 10. 1. Dokumentacja hodowlana odmiany wpisanej do rejestru i prawa do tej odmiany przechodzą z dniem dokonania wpisu na własność Państwa.

2. Wytworzony przez autora lub innego hodowcę (art. 3 ust. 2) materiał hodowlany odmiany wpisanej do rejestru, poczynsz od materiału wyjściowego do nasion elity włącznie, podlega wykupowi po cenach określonych przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Cen.

R o z d z i a ł IV.

Ochrona i kwalifikacja materiału siewnego.

Art. 11. 1. W celu zabezpieczenia roślinnych materiałów hodowlanych i plantacji nasiennych przed szkodliwym działaniem innych odmian i gatunków roślin uprawnych lub dzikich — Minister Rolnictwa może zakazać wysiewania określonych roślin na określonych obszarach bądź też nakazać zniszczenie na tych obszarach roślin dziko rosnących.

2. Zakaz wysiewu określonych roślin uprawnych powinien być podany zainteresowanym do wiadomości w takim terminie, by mogli go uwzględnić przed dokonaniem zasiewów. Sposób i czas podania do wiadomości zakazu określi Minister Rolnictwa.

3. W przypadku gdy mimo prawidłowo podanego do wiadomości zakazu dokonany zostanie wysiew roślin uprawnych objętych tym zakazem, Minister Rolnictwa może nakazać ich zniszczenie.

4. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa może nakazać zniszczenie roślin uprawnych mimo niewydania zakazu ich wysiewu na danym obszarze; posiadaczowi gospodarstwa przysługuje w tym przypadku odszkodowanie.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w drodze rozporządzenia tryb postępowania przy ustalaniu szkody, zasady ustalania wysokości odszkodowania, organy właściwe do orzekania w sprawie odszkodowania oraz tryb i warunki jego wypłaty (ust. 4).

Art. 12. 1. Minister Rolnictwa może dla zabezpieczenia wysokiej wartości materiału siewnego zarządzić, by w poszczególnych latach i w określonych rejonach lub gospodarstwach uprawiających dany gatunek roślin był wysiewany tylko kwalifikowany materiał siewny.

2. Minister Rolnictwa określi organy właściwe do sprawdzania wartości materiału siewnego oraz tryb i warunki uznawania materiału siewnego za kwalifikowany bądź dopuszczony do obrotu (materiał siewny handlowy).

R o z d z i a ł V.

Obrót materiałem siewnym.

Art. 13. 1. Obrót handlowy materiałem siewnym mogą prowadzić upoważnione przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Skupu przedsiębiorstwa i instytucje gospodarki społecznej, a na ich zlecenie i pod ich nadzorem także i inne przedsiębiorstwa.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrami Skupu i Handlu Wewnętrznego określi przedsiębiorstwa,

którym można zlecać skup i sprzedaż materiału siewnego (ust. 1).

3. Obrót materiałem siewnym z zagranicą prowadzą przedsiębiorstwa wyznaczone przez Ministra Handlu Zagranicznego.

Art. 14. Minister Rolnictwa ustala sposób oznaczania, opakowywania i plombowania przeznaczonego do obrotu materiału siewnego kwalifikowanego i handlowego, jak również sposób i warunki przygotowywania i przechowywania tego materiału.

Art. 15. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrami Państwowych Gospodarstw Rolnych i Handlu Zagranicznego może ustalić warunki szczególne, jakim powinien odpowiadać materiał siewny w obrocie zagranicznym.

Art. 16. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia powołać organy dla kontroli przestrzegania przepisów dotyczących obrotu materiałem siewnym, określając równocześnie prawa i obowiązki tych organów i tryb ich postępowania.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy karne.

Art. 17. 1. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu materiał siewny bez zachowania przepisów wydanych na podstawie art. 14,
- 2) wbrew obowiązującym przepisom uprawia odmiany lub gatunki roślin objęte zakazem (art. 11 ust. 1) lub wysiewa niekwalifikowany materiał siewny (art. 12 ust. 1)

— podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 18. Kto:

- 1) narusza prawo wyłączności skupu i sprzedaży materiału siewnego, przysługujące upoważnionym do tego przedsiębiorstwom lub instytucjom gospodarki społecznej (art. 13),
- 2) przywłaszcza sobie cudze autorstwo odmiany oryginalnej

— podlega karze aresztu do lat 2 lub grzywny.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 19. Minister Rolnictwa może zezwolić na wpisanie do rejestru bez zachowania niektórych warunków, określonych na podstawie art. 4 ust. 3, tych odmian hodowlanych, których oryginalność stwierdzono na jego zlecenie po dniu 1 stycznia 1946 r., a przed dniem wejścia w życie dekretu.

Art. 20. Autorom odmian oryginalnych, wytworzonych przed dniem wejścia w życie dekretu, nie przysługuje prawo do jednorazowej premii autorskiej; Minister Rolnictwa jednak może w uzasadnionych przypadkach premię taką przyznać autorom odmian wytworzonych po dniu 1 stycznia 1946 r.

Art. 21. 1. Autorzy odmian oryginalnych, wytworzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r., mają prawo do premii corocznej w ciągu 10 lat od dnia wpisu odmiany do rejestru.

2. Autorzy odmian oryginalnych, wytworzonych po dniu 1 stycznia 1946 r., a przed dniem wejścia w życie dekretu, otrzymują premię coroczną na ogólnych zasadach określonych w dekreście.

3. Jeżeli autorzy wymienieni w ust. 1 i 2 prowadzili po dniu 1 stycznia 1946 r. hodowlę odmiany na własny rachunek, premię zaczyna się wypłacać po upływie tylu lat od dnia wejścia w życie dekretu, ile lat hodowla prowadzona była na własny rachunek.

4. Minister Rolnictwa ustali zasady i tryb zaliczania odmian do wytworzonych przed i po dniu 1 stycznia 1946 r.

Art. 22. Prawo do corocznej premii autorskiej nie przysługuje autorom odmian, którzy przed dniem wejścia w życie dekretu odmianę oryginalną z jej dokumentacją odstąpili Państwu za wynagrodzeniem.

Art. 23. 1. Wyłączne prawo oznaczania towaru znakami przewidzianymi w art. 174 przepisów o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. z 1928 r. Nr 39 poz. 384 z późniejszymi zmianami) nie dotyczy oznaczania materiału siewnego.

2. Tracą ważność prawa, które stosownie do przepisów określonych w ust. 1 wynikają z dokonanej już rejestracji znaków w zakresie dotyczącym materiału siewnego.

Art. 24. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

34

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o organizacji hodowli zwierząt zarodowych.

Dla zapewnienia postępu w hodowli zwierząt gospodarskich i systematycznego podnoszenia ich wartości użytkowej stanowi się, co następuje:

Art. 1. Hodowlę zwierząt zarodowych, rejonizację hodowli zwierząt gospodarskich oraz uznawanie za odpowiednie do hodowli rozplodników zwierząt gospodar-

skich i uzupełnianie stanu tych rozplodników prowadzi się na zasadach określonych w dekreście.

Art. 2. Dla celów hodowli zwierząt zarodowych przeprowadza się:

- 1) ocenę wartości użytkowej zwierząt,
- 2) wybór zwierząt wyróżniających się wartością użytko-